

DUCHOVNÉ OZVENY

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

ročník V.

November 2002

číslo 11

Čo je život ?

Počas posledných troch storočí prebehla vlna zjednodušovania pohľadu na život. Vďaka rozvoju vedných disciplín sa stalo, že v pohľade niektorých vedcov na človeka bolo cítiť, že je to pre nich len mechanika svalov, iní videli len chemické prvky a chemické procesy, ďalší biologické a pudové zákony, a zasa iní genetické zákony.... Neraz sa stalo, že človek s ubolenou rukou bol len pacient s rukou, a nikto sa nedíval, že možno kvôli tej ruke nemá čo jesť; nezvládajúci svoju psychiku – len človek so špatným vylučovaním vnútorných žliaz, a nikoho nenapadlo, že možno nemá pre čo žiť; dokonca láska sa brala ako čisto pudová záležitosť, a nie ako vec, ktorá je aj mimo krásy a príležitosti a pod. Tým sa zmenil aj pohľad na to, čo má v živote pomôcť: pre niekoho riešením všetkého boli lieky, pre iného technika, pre mnohých správne nasmerovanie psychiky...Ale zdá sa, že život je oveľa zložitejší a nedá sa obmedziť na jednu oblasť našej vedy. Na začiatku mesiaca november si pravidelne pripomíname našich mŕtvych. Patrí to do života? Je to niečo k životu? Zdá sa, že aj áno. Život je aj fyzika v ľudskom tele, je aj chémia, je aj biológia. Ale je to ešte viac ako dýchanie, viac ako jedlo a pitie, viac ako zdravie. Je to aj spolupatričnosť ľudí, aj kontinuita, sú to aj spoločné zážitky, aj to, čo sme spolu vytvorili, aj to, čo sme a čo nám zanechali. Ku skutočnému životu patria aj spomienky, aj vďačnosť, aj odpustenie... Teda ide aj o kvalitu života, jeho zmysel a naplnenie. Spomenúť si na ľudí, ktorým sa darilo, ale aj na ľudí, ktorí prehrávali, aj na tých zabudnutých, to nás má obohatiť a učiť žiť.

Peter Cibira

November - pamiatka zosnulých.

Opäť začína mesiac, kedy si pripomíname sviatok Všetkých svätých a Dušičiek. Je to čas vysvietených cintorínov, kedy pod nohami šuští popadané lístie a topiaci sa vosk praská do šepotu odriekaných modlitieb. Tajomné ticho sa rozprestiera nad kamennými krížmi a ľudia akoby sa báli nahlas prehovoriť, vyrušiť tých, ktorí ticho snívajú svoj večný sen.

Každý tu niekoho má. Každý prichádza pripomenúť si blízkeho človeka, vybaľiť peknú spomienku a znova v duchu byť s tým, kto navždy bude patriť do mozaiky nášho života. Pane, dnes Ťa prosíme o pokoj pre našich zosnulých.

Za všetky duše v očistci. I za tých, na ktorých si nik nespomenie.

Odpočinitie večné, daj im Pane!

Apoštolát modlitby na mesiac november:

- **Všeobecný:** Za odvojených ľudí, často trpiacich bolesťou samoty, aby našli útechu a pomoc v kresťanskom spoločenstve.
- **Misijný:** Aby aktívna účasť kresťanov napomáhala šírenie evanjelia prostredníctvom masmédií.
- **Úmysel KBS:** Aby sme pomáhali duším v očistci ako svojim bratom a sestrám v Kristovi modlitbou a inými skutkami milosrdenstva.

SPOMIENKA

Rozkvitli už chryzantémy

biele, žlté, červené,
drobné, veľké, strapaté.

Začali nám pripomínať
Všechsvätých i dušičky.

Vykrášliame cintoríny
a aj hroby zosnulých
chryzantémou, venčekom,
sviečkou a či kahancom.

Spomeňme na pochovaných
matky, otcov, sestry, bratov
a ostatných zomretých.

Modlitbou tou krásnou, vrúcnu,
otčenášom, zdravasom, a ružencom
poprosme o odpustenie
za dušičky v očistci.

"Daj im ľahké odpočinitie, Pane."

J.G.

Okamih detí

Najmocnejšia vec, ktorá pôsobí na deti, je príklad rodičov. Deti vstrebávajú správanie, jazyk a postoje každým okamihom svojho života. A aj keby celé dni trávili v škôlke alebo s opatrovatelkou, najdôležitejšou osobou v ich živote zostávajú vy, rodič. Deti sa učia predovšetkým napodobňovaním a koho napodobňujú najviac, ak nie najdôležitejšiu osobu v ich živote?

Prvýkrát som si uvedomil, nakoľko deti opakujú naše spôsoby, keď sme pred niekoľkými rokmi dostali nové šteňa. Umýval som riad a odrazu vidím, ako sa moje dcéry na zemi hrajú s malým psíkom. Bolo to tri a päťročné vydanie mňa samého. Maznali sa s ním presne tak ako ja, hrali sa s ním ako ja, prihovárali sa mu ako ja. Mohol som vopred povedať, ako sa k nemu budú ďalej správať. Keď som si to uvedomil, všimol som si, že aj svoje izby upratujú tak, ako to robievam ja, že sa rozprávajú so svojimi priateľkami tak, ako sa ja rozprávam s mojimi priateľmi.

Deti chceme naučiť viac, ako iba spôsoby prežitia. A ony sa naučia oveľa viac, než si myslíte, že ich naučíte svojím zámerným učením. Som si istý, že neraz žasnete, kde si osvojili ten či onen zvyk. A žasnúť budete dotedy, kým si neuvedomíte, že najdokonalejším zrkadlom nie je benátske zrkadlo, ale naše deti. Keď sa dívate na ne, dívate sa na seba. Ako si všimol jeden bystrý pozorovateľ: „Deti hovoria to, čo by sme nikdy nemali hovoriť predovšetkým my.“

Istá matka, keď raz vyšla z kúpeľne, zohla sa a narovнала rohož. Odvtedy rohož zakaždým, keď nebola tak, ako mala byť, jej dvojročný syn narovnal, a to presne tak, ako to urobila jeho mama. Ak si všimol toto, myslela si mama, čo všetko si všimol za tie dva roky?

Myslíte si, že máte s manželom tajomstvá? Ak si to myslíte, zrejme ste nikdy nenačúvali, o čom sa rozprávajú vaše deti alebo ako sa hrajú na školu, na prácu, na rodinu.

Spýtajte sa ktoréhokoľvek učiteľa. Presne vám povie, ako telefonujete, ako sa doma rozprávate, ako a čo jete, aké sú vaše politické názory, ako riešite konflikty, ako zaobchádzate s vašim domácim zvieratkom, akým spôsobom rozprávate, ako gestikulujete – to všetko totiž vypozerovali vaše deti. Vo vašich názoroch a postojoch deti čítajú ako v otvorenej knihe.

Jeden manželský pár hovoril o tom, že obľúbenou hrou ich detí je: „Ahoj, zlatko, som doma“. Boli vzorom pre svoje deti v tom, ako sa tvorí vzťah a domácnosť, ako treba rozprávať, ako počúvať, ako riešiť konflikty. Predstava detí o tom, ako sa stať človekom, pochádza od vás, rodičov.

Stavím sa, že aj keď ste sa zámerne smažili robiť veci inak ako vaši rodičia, prišla chvíľa, keď ste sa pristihli, že rozprávate presne ako vaši rodičia. A povedali ste si: „No nie, ja rozprávam presne ako moja matka.“ To, že rozprávate ako vaša matka, nemusí byť zlé. Väčšina matiek a otcov robí, čo môže, aby vychovali šťastných, zreých, samostatných ľudí. Zlé však môže byť, ak ste jednoducho prebrali správanie svojich rodičov, ktorí zase robili iba to čo ich rodičia a tak ďalej po celé generácie – a vy to opakujete.

Pri jednom výlete sme si všimli, že niektorí cudzinci sa správajú čudne, predbiehajú sa, pokrikujú... Takisto som si všimol, že čím viac sa zameriavam na ich neprístojné správanie, tým menej dobrého na nich vidím. Celkom nám to pokazí náladu, pomyslel som si, a rozhodol som sa, že zmením to jediné, čo som mohol zmeniť sám – zameranie svojej pozornosti. Začal som sa teda aj s dcérami s cudzincami rozprávať, pýtali sme sa ich, odkiaľ pochádzajú, ak dovolenkujú, ako vyzerá ich vlasť. Čoskoro sa vypytovali už len moje dcéry – načisto ich pohltilo vzrušenie z poznávania neznámych ľudí. Takto nielenže nepreberali moje staré stereotypy, ale samy sa učili neoceniteľnej schopnosti nachádzať v ľuďoch dobré stránky, akceptovať nepoznané. A ja som si ujasnil, odkiaľ pochádza ten môj sklon reagovať „po starom“. Bolo to na návšteve rodičov, kde mi dcéra položila otázku: „Oco, ako to, že všetko, čo robí stará mama, ti robí radosť a všetko, čo vraví starý otec ťa hnevá?“ Všimla si, ako negatívne, znevažujúco a odsudzujúco reaguje môj otec. Ja som si to nikdy nevšimol. Viem, že mal tie najlepšie úmysly, ale keď som niečo začal robiť, už som počul jeho pripomienky. Viem, odkiaľ má toto správanie. Prevzal ho do svojej mamy, ktorá mala vždy, pokiaľ si pamätám, negativistický prístup k životu. Toto správanie sa ťahalo celými generáciami a zasiahlo aj mňa. Rozhodol som sa, že sa s otcom porozprávam. „Otec,“ povedal som mu, „viem, že by si urobil pre mňa všetko, no odkedy som tu, všímaš si iba to, čo robím zle, a že to nerobím tak dobre ako ty. Ustavične kritizuješ mňa a moje deti. Už je to naozaj neznesiteľné.“ Po tomto rozhovore sa zmenil. A preto ho obdivujem ešte viac, pretože takto sa môže zmeniť iba silný človek.

Ako rodič ustavične formujete život svojich detí, ich správanie, postoje, gestá, vyjadrovanie. Pre dieťa je návodom jeho rodič. Je dosť zábavné, ak malé deti napodobňujú váš úsmev; menej zábavné je, keď opakujú naše nadávky. Sme radi, keď telefonujú rovnako príjemným hlasom ako my; mráz nám chodí po chrbte, keď počujeme, ako kričia na kamaráta, tak ako to robíme my, keď sa neovládame.

Môžete sa vedome rozhodnúť, ako budete žiť, ako budete presadzovať svoju pravdu, ako budete viesť svoje deti, tak aby boli vzornými reprezentantmi svojho druhu. Príklad je jedným z najdôležitejších, ale aj najjednoduchších nástrojov rodičovskej výchovy, ktorý môžete využiť. Je to nástroj, ktorý pôsobí aj vtedy, keď nie ste práve s dieťaťom, pretože dieťa vie, ako žijete a aké výsledky prináša váš spôsob života. Pamätajte: vaše dieťa nepočuje, čo hovoríte, kým nevidí, že to aj robíte.

Spracované podľa: Steven W. Vanoy: *10 najväčších darov pre moje deti*. Slovenský spisovateľ, Bratislava 1999

Štefan Hanakovič - neznámy známy

PhDr. Štefan Hanakovič - rodák z Košolnej, riaditeľ Spolku Svätého Vojtecha, významný človek plný elánu a optimizmu. Čo o ňom vieme? V čom sa môžeme nadchnúť a poučiť z jeho životnej cesty? Spýtali sme sa, počúvali a žasli aké môžu byť Božie cesty nevyspytateľné...

Koľko rokov vykonávate funkciu riaditeľa SSV?

To je jednoduchá otázka. Nastúpil som 17. apríla 1993. Bol som zvolený na 4 roky, potom do valného zhromaždenia v r. 1999. Po ňom ešte na obdobie 4 rokov, čiže do septembra 2003. Rozhodol som sa z funkcie riaditeľa SSV odísť k 31. 12. 2002.

Poznáte svojho nástupcu?

Zatiaľ nie, ale viem o tom, že o biskup Mons. Štefan Vrablec, predseda SSV, už podnikol v tejto veci nejaké kroky. Oslovil možných kandidátov, ktorí sa majú vyjadriť do určitého termínu, či s kandidatúrou súhlasia. Návrhy sa predložia Výboru SSV a ten rozhodne o novom riaditeľovi.

Aké cesty Vás priviedli k tejto zaujímavej práci?

V živote som nerátal, že budem v nejakej vedúcej funkcii. Keď som nastupoval robiť do Matice Slovenskej, myslel som, že budem pracovať ako radový zamestnanec. Aj to tak vyzeralo, lebo pre komunistov som nebol nejaký perspektívny káder, keďže som nebol členom strany. Tesne pred nežnou revolúciou som bol v Berlíne, prežil som tam pád Berlínskeho múru. Potom sa u nás začala nežná revolúcia. V tom období ma oslovili, či by som nechcel robiť správcu MS. Odmietol som to. Následne bol konkurz na miesto tajomníka MS. Vymenovali mňa. Po roku som sa stal správcom. Vtedy som dostal odkaz od J.Em. otca kardinála Korca, aby som rozmýšľal o poste riaditeľa SSV. Túto funkciu som nechcel vykonávať. Potom ma zavolali na Biskupský úrad do Banskej Bystrice a dali mi na výber z viacerých možností. Mal som o nich uvažovať. V MS začínali rôzne politické tlaky, s ktorými som nesúhlasil a to rozhodlo o mojom ďalšom postupe. Z Matice som chcel odísť, ale pán minister ma nechcel odvolať. Navrhoval mi, aby som odišiel zo zdravotných dôvodov. S týmto návrhom som nemohol súhlasiť. Bolo mi jedno, z akých dôvodov ma odvolá. Dohodli sme sa na dátume 10.3.1993, pretože 9.3.1993 bolo výberové konanie na riaditeľa SSV. Na výberovom konaní som obstál. Bol som člen Výboru SSV a problematiku som poznal. Povedal som, že funkciu preberám len na 4 roky, ale Božie cesty sú nevyspytateľné. V prvom momente som plánoval, že sa presťahujeme do Trnavy, ale potom som si to rozmyslel, lebo som zistil, že som prestal rozumieť ľuďom žijúcim na západe Slovenska. Ich spôsob života je úplne iný, ako na strednom Slovensku.

Aké to bolo počas minulého režimu, keď vieme, že všetky cirkevné aktivity boli zmarené a takých, ktorí sa angažovali za Cirkev, zatvárali do väzenia?

Hoci som sa dosť angažoval, riadením Božej vôle som okrem istých obmedzení nemal vážnejšie problémy. Viem, že ma sledovali a prezerali mi poštu a chatu, na ktorej sa stretávali mladí veriaci s kňazmi, ale nikdy nič nenašli. Chata bola pod dozorom. Keď som začal mať problémy, rozhodol som sa ísť do Nítry na Vysokú školu

poľnohospodársku. Rektorovi nevadilo, že mám nejaké politické šrávky, ale stranický výbor MS ma nechcel pustiť s odôvodnením, že mi dajú taký posudok, že ani vrátnika nebudem môcť robiť. Nakoniec som neodišiel do Nítry preto, lebo moje deti odmietli odísť z Martina.

Aké poučenie plynie pre dnešnú a budúce generácie z minulosti?

Pre každého človeka je dôležité, čo získa výchovou a v akej rodine vyrastá. Aj v starozákonnom období sa hovorilo, že človek žije z toho, čo získa v rodine do 6 roku života. O tejto pravde som sa presvedčil aj na ľuďoch, ktorých poznám a viem, že boli presvedčenými komunistami, ale ten základ, ktorý dostali z rodiny v detstve, sa prejavil v neskoršom veku. Dnes sú hádam na tom lepšie ako ja. To je prvá dôležitá vec. Druhá je dobrý učiteľ. Ja som mal šťastie na dobrých učiteľov. Do dnešného dňa si pamätám na jeden príhovor pána učiteľa Baláza vo Veľkom týždni. To som bol piatakom. A učiteľom vďačím aj za to, že presvedčili mojich rodičov, by ma dali študovať. Z toho plynie poučenie, že je veľmi dôležité, aby rodina a škola spolupracovali.

Čo všetko Vám táto funkcia priniesla do osobného života a o čo Vás pripravila?

Veľa problémov. Ale boli aj chvíle ich vyriešenia a s Božou pomocou prišli aj úspechy. Mal som veľa ideálov. Po príchode do funkcie rýchlo vyprchali. Nechcel som ľuďu odpisovať po prvej zlej skúsenosti, ale dať im ďalšiu možnosť. Prejaviť im dôveru. Vždy som mal v povahe dôverovať ľuďom. Zložité problémy spoločnosti a Spolku ma niekoľkokrát priviedli na myšlienku odísť z Trnavy. Božia vôľa víťazí nad mojou a do práce som sa vždy vrátil. Veľa energie a ideálov mi zobralo presadzovanie zákona o SSV v parlamente. Päť rokov nebola vôľa seriózne sa týmto návrhom zákona zaoberať ani na ministerstve, ani v parlamente. Veľmi ma trápilo, že budova SSV chátra. Počas môjho pôsobenia sme od štátu na opravy nedostali nič. Pomohlo nám viac ráz mesto Trnava. Problémy riešime hlavne sponzorskými príspevkami, lebo knihy si dnes kupuje oveľa menej ľudí ako v minulosti. Žiť z predaja kníh sa dnes nedá, lebo tí, čo na ne nemajú si kúpiť jednu knihu za rok a tí čo na to majú si nekúpiť žiadnu.

Ako vidíte z Vašich skúseností budúcnosť Cirkvi na Slovensku?

Budúcnosť Cirkvi je v evanjelizácii. Evanjelizácia vo vzťahoch človeka k Bohu, a človeka k človeku. A samozrejme i vzťah k spoločnosti ako takej. Cirkev nemá prostriedky, aby obliekala deti, aj keď sa veľmi aktívne podieľa na charitatívnej činnosti. Ak by sa štát chytil príležitosti a spolu s Cirkvou by začal formovať ľudí, muselo by sa to podariť. V našej spoločnosti sú medzi ľuďmi veľké sociálne rozdiely. V takej rodine, kde si váži jeden druhého, nebudú posudzovať ani chudobných ľudí ani bohatých. Musíme mať cit pre človeka. Každý máme rozličné postavenie, ale všetci máme zodpovednosť. Kto ju nemá, podľa mňa nie je dobrým kresťanom.

Aký zmysel má Cirkev pre dnešok a pre budúcnosť?

V medziľudských vzťahoch musí byť niekto, kto Vám povie čo je správne a čo nie. Hovorím z vlastnej skúsenosti, že keď (pokračovanie na 4. strane)

Štefan Hanakovič... (dokončenie z 3. strany)
človek urobí niečo, za čo ho hryzie svedomie, nehľadá cestu ako by to napravil, ale ospravedlňuje sám seba. Pre toto tu musí byť niekto, kto nás vráti na správnu cestu a poradí nám ako ďalej. Napríklad: dcéra alebo syn sa vráti neskoro domov, zastrážete sa, čo urobíte, keď sa vráti, ale nakoniec neurobíte nič, lebo ste radi, že je opäť doma a nič sa nestalo. To sa stáva aj vo vzťahu k Cirkvi. Nieкто zabuchne pred ňou dvere a povie: ja ju nepotrebujem. My musíme čakať, že sa vráti. Nemôžeme ho odkopnúť. Zákonite tu musí byť niekto, kto dokáže odpustiť. Je potrebné formovať svedomie. Druhá vec je, že celý svet by mal uznávať jednu autoritu. Mnohí, ktorí sú dávno pokrstení, ale svojím životom nie sú v Cirkvi, majú väčší podiel viny (lebo mali možnosť, lebo spoznali Boha, ale ho neprijali) ako ten, čo celý život žije v buši, pracuje a žije podľa zásad svojej spoločnosti, lebo nikdy nespoznal Boha ani Cirkev. Nemal možnosť. Čiže budúcnosť Cirkvi je v jednote ducha. Nezazlievať nikomu, že ten má to a ten zas ono a ja to nemám. Každý je povinný využiť to, čo dostal (talenty od Boha) pre ostatných. Aj keď sa nám to vždy nepodarí, ale máme dobrú vôľu, alebo ešte

lepšie povedané – máme lásku k blížnemu. Úlohou Cirkvi vždy bolo a stále zostáva evangelizovať. Najväčšiu šancu pre budúcnosť vidím v osobe terajšieho pápeža. Mal som možnosť stretnúť sa s ním osobne 3 krát. Z neho vyžaruje niečo, čo si neviem vysvetliť. Zo všetkých mojich skúseností a zážitkov mi natrvalo zostalo v pamäti jedno stretnutie so Sv. otcom. Boli sme na jeho rannej súkromnej omši. Bol to nezabudnuteľný zážitok. Po skončení sv. omše sme vyšli von do prijímacej miestnosti. Postavili sme sa medzi ostatné skupiny zástupcov rôznych štátov. Keď prišiel k nám jeho tajomník nás predstavil, že sme zo Spolku sv. Vojtecha. Sv. Otec ma oslovil priezviskom. Do dnešného dňa nedokážem pochopiť, ako to mohol vedieť, lebo boli sme ohlásení len ako skupina. Potom pridal aj ďalšie vety o SSV. Dá sa to vysvetliť tou jeho charizmou a úžasným prehľadom. Svätý Otec má prezieravosť, má schopnosť vidieť dopredu. On vytvoril program pre tretie tisícročie. Takže ďalšiemu pápežovi už pripravil cesty pre nasledujúce generácie.

Ďakujeme za rozhovor.

Lastovičková, Tajcnárová

Novembrové revolúcie

Osudný mesiac spojený s prelomovými dátumami, ktoré ovplyvnili dejiny našej krajiny a tým i nás všetkých. Príroda sa pomaly ukladá na zimný spánok a ľudia sú schopní zaktivizovať svoje sily na uskutočnenie prevratných zmien. Dejiny nás naučili, že ľudia so zápalom konajú v mene tzv. dobra a nie vždy je výsledok ich konania taký, aký ho chceli mať. Každý z nás sa už určite stretol s tým, že napriek všetkým snahám a dobrým úmyslom výsledok bol vlastne veľmi zlý, alebo minimálne nie tak dobrý, ako sme si predstavovali. Toto poznanie nás zväzda k dvom extrémom: Buď sa

prestaneme úplne snažiť bojovať - upadneme do stavu rezignácie a nič a nikto nás nedokáže presvedčiť že žiť a pretvárať má ešte stále cenu. Stanú sa z nás ľudia bezcieľne sa ponevierajúci životom, ktorým zmizne úsmev z tváre a vo všetkom hľadajú to zlé.

Na druhej strane zmobilizujeme všetky sily a napriek zlým skúsenostiam stále sa snažíme o zmeny v našom živote i v živote druhých. Stávajú sa z nás ľudia, ktorí nehľadia na konečný výsledok, ale za každú cenu chcú byť v popredí každého diania. Často v dobrom úmysle iba všetko pokazíme a zbytočne zraníme city iných.

Ak sa dostaneme na životné rázcestie a poctivo zvažujeme, pre ktorú možnosť sa rozhodnúť zistíme, že oba prípady sú extrémny, ktoré nás ani našich blízkych neprivedú k šťastiu a k pokoju.

Aj tu platí staré dobré pravidlo o zlatej strednej ceste. A my veriaci máme niečo navyiac oproti ostatným ľuďom. Máme možnosť hľadať oporu vo viere:

Nad cestou spravodlivých bedlí Pán, ale cesta bezbožných vedie do záhuby (Kniha Žalmov Žalm 1/6)

L.S

Spomienka birmovancov

Pre 99 mladých ľudí zo Suhej, Košolnej, Zvončina je deň 20. november ako každý iný. Koľkí z nás si spomenú, že presne pred siedmimi mesiacmi sme boli slávnostne vyobliekani a s napätím sme očakávali dovriešenie piatkových stretnutí, poctivej prípravy a aktívneho tvorenia piatkových svätých omší. Áno milí birmovanci nemýlite sa. Je to už sedem mesiacov odvtedy, ako sme prijali Ducha svätého. Čo sa v nás odvtedy zmenilo? Zmenilo sa vôbec niečo? Časom opadlo počiatkové nadšenie, hostia odišli od slávnostne prestretých stolov a my sme sa vrátili do bežného života. Koľkokrát sme si spomenuli na Sväté písmo, z ktorého sme tak často čítali? Koľkokrát sme si spomenuli na prosby, ktoré sme Bohu predkladali počas svätých omší? Pomohla nám vôbec tá birmovka? Vo víre každodenných starostí,

problémov, ale i radostí, priateľstiev, lások a rozhodnutí sa nám môže zdať Božie slovo veľmi vzdialené od skutočného života, akoby uzatvorené do kostolov. Prostredníctvom sviatosti birmovania sme sa stali dospelými kresťanmi, ktorí dokážu hľadať oporu v Božom slove. Pootvorili sa nám srdcia a Boh nám ponúkol možnosť nahliadnuť do svojho kráľovstva. Keď máme starosti, žiale, sme nešťastní, hľadáme oporu u Boha. Naraz sa niečo zmení a svet sa nám zdá opäť krásny. Nemusí to znamenať, že sa zmenila situácia, ktorú sme predtým vnímali ako úplne katastrofálnu. Všetko zostalo tak, ako predtým, iba náš pohľad sa zmenil. Dokázali sme sa vyrovnáť s tým, čo sa nám predtým zdalo ako úplne neriešiteľné.

L.S.

AHOJTE TAJNIČKÁRI!

Veľmi sa teším, že si na mňa aspoň niekto spomenul. Prišlo mi niekoľko správnych odpovedí, presne tri. Správne znenie tajničky je Trpezlivosť ruže prináša. Určite si pomysleli prečo práve takáto tajnička. Povedal som si, že ak budem trpezlivý určite to niečo prinesie. A mal som pravdu.

Takže som sa rozhodol, že odmením všetky tri. Výhercovia správneho riešenia sú:

Martinkovičová Petra
Martinkovičová Danka
Malovec Martin

Srdečne blahoželám a pre výhry si môžete prísť piatok po sv. omši.

Myslel som si, že mi napíšu aj niektorí dospelí!? Alebo, žeby nevytlústili tajničku? Ale to hádam nie.

Mám tu ešte nejaké nedorozumenie. V septembrovom čísle som vyhlásil súťaž o najlepší prázdninový príbeh. Keďže do októbrového vydania prišiel jeden príbeh a to Kristínky Krajáčovej po uzávierke, nemohol byť vtedy odmenený. Príbeh odmeňujem teraz aj spolu s príbehom, ktorý mi poslala Martinkovičová Petra.

Ďakujem všetkým pisateľom a čitateľom detskej stránky za pozornosť. Potešili ste ma.

A teraz ten sľúbený príbeh:

Milý Mravček Zvedavček. Keď som čítala tvoj príbeh, tak som pochopila, že ten môj sa tiež nemusel skončiť dobre. Boli sme cez prázdniny na Orave aj s celou rodinou. Počasie bolo pekné, ale na konci sa trošku rozpršalo. Pochodili sme toho dosť. Napríklad sme prešli aj Roháče a popri jazierkach sme prešli až k vodopádom. Pri chate, kde sme bývali tiekol potok. Na ňom sme si postavili hrádzu a nie malú. Kúpali sme sa v nej, šantili a skoro sme sa aj utopili. Ešte šťastie, že sa nám uvolnil jeden kameň a ten posunul ďalší a ďalší a ... bolo po veľkej vode.

Chytili sme aj žabky a rybky. No bolo nám veľmi dobre. Ten týždeň tak veľmi rýchlo utiekol, že sa nám nechcelo ísť vôbec domov. Ale všetko raz musí skončiť.

Martinkovičová Petra

A čo tak sa v tomto zhone trošku zasmiať?

Lekár: Tu som vám predpísal tabletky na schudnutie

Myslíte, že mi pomôžu?

Iste schudnete, kým ich zoženiete.

U lekára: „Tak čo, dedko, predpísaná medicína bola dobrá?“

„Že či, pán doktor, skvelá! Vnúčikovi po nej prešiel kašeľ, mne štikútko so zvyškom starká umyla okná.“

„Prečo si bol dnes tak dlho v škole?“

„Nadrábam. Zajtra si chcem zobrat náhradné voľno.“

Prváčik bol prvý raz v škole. Na druhý deň ráno ho mama budí:

„Janičko vstávaj! Treba ísť do školy.“

„Čože? Ešte raz?“

Učiteľka sa spytuje Janka:

- Janko, čím chceš byť?

- Lekárom.

- Ale ty sa bojíš injekcií.

- To hej, ale potom budem na bezpečnej strane ihly.

Hovorí učiteľ žiakovi:

- Kde leží Afrika?

- Na mape, prosím.

Muž nesie pod pazuchou malého slonika.

- A odkiaľ že ho máte?

- Vyhral som ho v lotérii!, odvetí slon

Trnavská Panna Mária

Mária Viskupičová

Trnavská Panna Mária,
ty láskou horíš k nám
a krásne slová vravíš nám.
Ty si sa o nás starala,
pred bosom ochraňovala.
Ako matka si nám pripadala,
láskou si nás oslovila
a tak si nás milovala.

Krásnou si nás očarila,
večer nás i pobožkala.
S láskou nás objímala,
ružami okrášlila.
Radosť si nám zvestovala
a k sviatkom nám zaželala.

Krásna si ako kvet,
jak lupene margarét.
Ja ti za to ďakujem
za krásu, dobrotu i lásku
ťa milujem a za to všetko
ti kvety darujem.

FARSKÉ OZNAMY

NOVEMBER 2002

Cezročné obdobie

Bohoslužby na november

Sv. omše v týždni

(Rozpis sv.omší je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Suchá – utorok - piatok 18.00;

Košolná - streda 17.00; Zvončín - štvrtok 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

1. novembra – Všetkých svätých

Suchá 18.00 vo štvrtok večer s platnosťou na sviatok

Košolná 7.30 Zvončín 9.00 Suchá 10.30

2. novembra – Spomienka na všetkých verných zosnulých, Dušičky

Zvončín 7.30 Suchá 9.00

Po sv. omši pobožnosť na Dušičky. Získanie plnomocných odpustkov za duše v očistci za obvyklých podmienok

3. novembra – 31. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

10. novembra – 32. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

Vo farskom kostole odpustová slávnosť sv. Martina - hody

11. novembra – slávnosť sv. Martina z Tours, biskupa, patróna nášho farského kostola a farnosti

Suchá 18.00

13. novembra – začiatok novény k Panne Márii Trnavskej počas novény budú cez týždeň sv. omše len v Suhej 7.30

17. novembra – 33. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

21. novembra – záver novény k Panne Márii Trnavskej

24. novembra – Slávnosť Krista Kráľa

34. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

október v našej farnosti

Zosnulí:

+ 1.10., Rudolf Virág, Suchá, 47.r.

+ 9.10., Agbeša Kratochvílová, Suchá, 80.r.

+ 21.10., Helena Jablčníková, Košolná, 95.r.

Sviatosť manželstva uzavreli:

5.10., Martin Rovenský a Lucia Matejkovičová

Farský mesačník **DUCHOVNÉ OZVENY**

Vychádza poslednú nedeľu, s dátumom nasl. mesiaca. Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 033 / 558 01 44. Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, administrátor S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok

Pi 1	Všetkých svätých
So 2	Spomienka na všetkých verných zosnulých
Ne 3	31. nedeľa v Cezročnom období
Po 4	Karol Borromeo, biskup
Ut 5	Imrich
Št 6	Leonard, pustovník
Št 7	Engelbert, mučeník
Pi 8	Bohumír, biskup
So 9	Výročie posvätenia Lateránskej baziliky
Ne 10	32. nedeľa v Cezročnom období
Po 11	Martin, biskup
Ut 12	Jozafát, biskup, mučeník
Št 13	Stanislav Kostka
Št 14	Irma
Pi 15	Albert Veľký, biskup, učiteľ Cirkvi
So 16	Margita Škótska
Ne 17	33. nedeľa v Cezročnom období
Po 18	Výročie posv.bazilik sv. Petra a Pavla, apoštolov
Ut 19	Mechtilda
Št 20	Félix z Valois, vyznávač
Št 21	Obetovanie Panny Márie
Pi 22	Cecília, panna, mučeníčka
So 23	Klement I., pápež, mučeník
Ne 24	34. nedeľa v Cezr. obd.- Kristus Kráľ
Po 25	Katarína Alexandrijská, panna, mučeníčka
Ut 26	Silvester Guzzolini, opát
Št 27	Virgil
Št 28	Rúfus
Pi 29	Saturnín, biskup
So 30	Ondrej, apoštol

Výročia, významné cirkevné akcie

4.11.

blahorečenie mučeníka biskupa Pavla Petra Gojdiča a rehoľného kňaza Metoda Dominika Trčku (2001)

8.11.

výročie smrti Mons. Jána Pásztor, diecézneho biskupa (1988), Nitra

13.11.

výročie smrti Mons. Júliusa Gábriša, arcibiskupa, apoštolského administrátora (1987), Bratislava - Trnava